

ծաքանակ գումարների վախճանեցաւ բարւոք ծիրութեամբ 1871ին Բեդեքապուրկի մէջ:

1790ին Մատրասի մէջ կը փայլէին կարգ մը հայ մեծ տուներ, որոնց մէջ էր նաև Շահամիր Ս. Շահամիրեան, որ տպել տուած է Աղեքսանդր Մակեդոնացիի պատմութիւնը: Այլ միջոցին զարձեալ նշանաւոր է Մանուկ պէյ Ռուսճուխցի, որ փայլած է արտաքոյ կարգի թեւարկութիւններով:

1799ին առաջնակարգ հայեր էին՝ ի Պոլիս՝ Աշնաւորեան Գասպար, Տազէտեան Յովհաննես, Լիմոնճեան Յովհաննէս և Յիւլլապեան Յակոբ աղաները:

1800ին կը յիշատակուի Ղրիմցի Աղայեկէան Եաղճի Գէորդ՝ թարգման Ռուսի զեապանատունին, որ աշխատեցաւ կաթողիկոս ընտրել տալ Յովսէփ Եպիսկոպոս Արղութեանցը: Նոյն թուականներուն յիշուած են ի Գանձակ Արղուեցի Տայինեանք, որոնց սերունդը բնակեցաւ 1842էն սաղին ի Տփլիս: Կը համարուին Օձնեցի Յովհան իմաստասէրին սոհմէն: Այս սերունդին վերջին նշանաւոր անդամն եղած է Ստեփանոս Տայինեանց:

1780էն մինչև 1825՝ կը յիշուի նաև ժողովրդասէր մահտեսի Աբրահամ ամիրան¹, որ տպել տալէ ետև

1. Իբր հայրական և համրական ալ պարագայ մը՝ մերեմ մեզի հետաքրքիր ընթերցողներն յաւելուի հոս, որ ակըմցի տպագրասէր այս ամիրայիմ եղբայրն էր հաճի Երամ ըարեսէր ամծմաւորութիւնը՝ հայր Երամիան զարապեա ու Գէորդ Պէյերուն, որ այս վերջիմն ալ՝ էր հայր Բարձրապատիւ Աբրահամ փաշայիմ: Այս հաճի Երամ աղամ եւս կը բնակէր Սամաթիա՝ ատենիմ հնչակաւոր կեդրոմը, և Մրմըր զատէ Յակոբի (մեր հօր կուսէ պապն ու Մրմըր Տէր Աբրահամ՝ Սամաթիայի վաղմջոց աւագերէց և Աւետիք պատրիարքի մօտիկ յագական աղօթամբմունջ «Մրմըր» քահանայիմ թողմ) մահ Գոյունմըր Ղազարոսի հետ թաղիմ համերաշխ երեսփոխամներն էին. հերքը միասին ըմտամի մտերմութեամբ կը հաշուեն որ 1816 Ս. Գէորգի տօմին շաբթուն՝ երեքն ալ